

ANGUILES I VELS ARTS DE PESCA

Pocs animals són tan populars pels poblers i murers com les anguiles.

És un peix de costums nocturnes ben curioses, només cria al Mar de Sargassos, prop del Carib, just després del naixement, les diminutes larves de l'anguila s'agrupen formant una bolla compacte, coneguda com a *nàtsia*, que es deixarà dur pels corrents marins atlàntics cap a les costes d'Europa i el nord d'Àfrica. Algunes continuaran el seu llarg viatge cap a l'estret de Gibraltar i es distribuiran per diferents zones humides. S'Albufera de Mallorca serà una d'elles. Hauran navegat durant tres anys i recorregut uns 5.000 Kms!.

Curiosament, les anguiles poden viure a aigües salades, salobres i dolces, i la seva alimentació s'adaptarà a les peculiaritats de cada ambient.

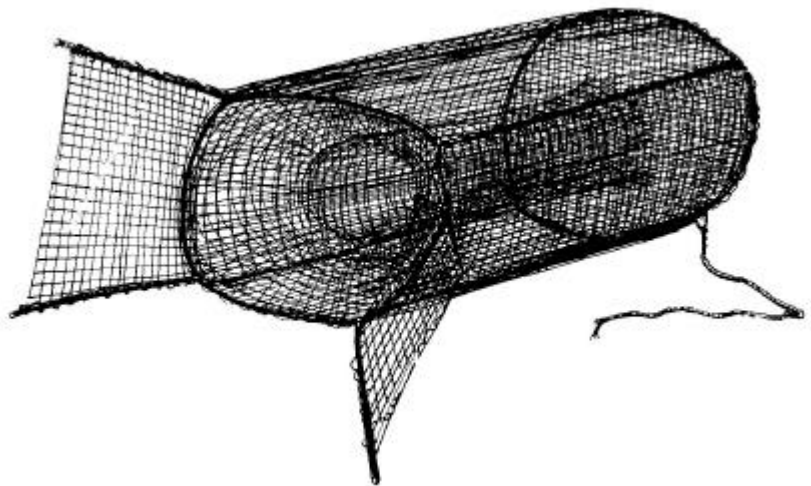
Però el viatge ha estat profitós, a s'Albufera, les larves convertides ja en angules començaran una llarga estada, transformant-se en anguiles grogues o *bordes*, alimentant-se bàsicament d'insectes aquàtics, peixos, crustacis i mol·luscs. Més tard, als 10 -15 anys, les anguiles canviaran altra vegada el seu aspecte, i es transformaran en anguiles platejades o *corregudes*.

Ara és el moment de la tornada als orígens. Els vespres en dies de mal temps, durant els mesos de fred, les anguiles *corregudes* es llancen cap a la mar en direcció a la Mar dels Sargassos, al Carib, per a continuar el cicle de la vida, on a profunditats d'uns 500 m. faran la posta d'uns 10 milions d'ous i després moriran.

Si ens demanéssiu el perquè de tal viatge, vos diríem que es deu a la separació existent entre els continents Europeu i Americà. Milions d'anys enrera, els continents estaven molt a prop i la migració que realitzaven les anguiles per a la cria era més curta, a mesura que els continents es separaren el viatge fou cada vegada més i més llarg (és però, una teoria).

Sorprenentment el sexe de les anguiles està relacionat amb la salinitat de l'aigua on viuen. Algunes anguiles quan arriben a s'Albufera puguen pels torrents, mentre que altres es queden a les parts més pròximes a la mar. Les que s'allunyen es convertiran en femelles, les que queden prop de la mar, seran mascles. La major part de les anguiles a s'Albufera són mascles.

Els pescadors de la comarca, bons coneixedors dels costums de les anguiles, tradicionalment s'endinsaven dins s'Albufera els vespres, i amb uns arts de pesca antics i tradicionals anomenats cucada i morenell, pescaven amb paciència les apreciades anguiles.

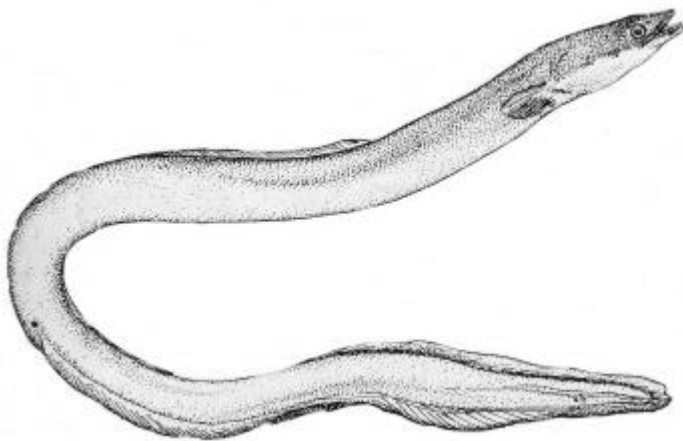

En la pesca d'anguila amb cucada, l'habilitat dels pescadors es demostra amb el maneig de la canya, de la qual penja un fil i una esca feta tan sols amb cucs; l'anguila ,en mossegar l'esca, és capturada hàbilment pel pescador i dipositada dins un gambaner que resta dins l'aigua vora ell.

Els morenells permeten capturar un major nombre d'anguiles ja que són trampes que col·locades estratègicament als canals i síquies, obliguen a les

anguiles a dirigir-se cap al morenell, de manera que entrin i no puguin sortir. **Actualment, al Parc, la captura d'anguiles amb morenells està prohibida per potenciar la recuperació de l'espècie.**

Al Parc Natural de s'Albufera es procura promoure l'aprofitament ordenat de l'anguila. L'aprofitament comercial va desaparèixer fa 4 anys, però es manté l'aprofitament tradicional mitjançant la pesca amb cucada, prioritàriament per a jubilats

de l'entorn del Parc (Sa Pobla i Muro).

La temporada de pesca d'anguiles amb l'art de cucada al Parc Natural de s'Albufera s'autoritza a determinades zones del Parc (Canal del Sol, Gran

canal, Síquia dels Polls, Sa Ciurana,...) entre els mesos de juliol i febrer, prèvia sol·licitud d'un permís gratuït al centre de recepció del Parc i la presentació de la llicència de pesca fluvial (gratuïta també pels jubilats). Actualment el parc té autoritzats a 60 pescadors de cucada, la majoria d'ells de més de 65 anys (els més veterans tenen 81 anys !!).

El destí final de l'anguila és l'elaboració dels deliciosos plats típics de la comarca: espinagades, anguiles frites o ofegades, fideus o greixonera d'anguiles... que no falten mai per Sant Antoni a Sa Pobla i a Muro. Cal tastar-los!

Però les anguiles no estan excloses de problemes, el canvi climàtic, la desaparició progressiva de zones humides per dessecació, la contaminació de les aigües, bàsicament per productes químics procedents de l'agricultura i la sobrepesca en algunes àrees de creixement de les anguiles, fan disminuir el nombre d'adults que arriben a la posta.